

CHƯ DÂN PHẢI ĐỒNG THANH CẢM TẠ THIÊN CHÚA!

... Bé gái **Arceli** chào đời trong một gia đình Công Giáo nghèo nơi làng quê trên sườn núi Batangas bên Phi-Luật-Tân. Giống như bao gia đình nghèo đồng con khác, bé Arceli cũng bị cha mẹ gởi đi làm đầy tớ cho các gia đình giàu có dư giả. Thế là bé Arceli bị thất học. Nạn mù chữ bám theo Arceli cho đến khi thiếu nữ lập gia đình và sinh con cái. Sau này bà Arceli tâm sự:

- *Tôi luôn luôn khẩn nài THIÊN CHÚA làm một phép lạ hầu tôi có thể biết đọc và biết viết. Bởi lẽ, sự dốt nát làm tôi mất tự tin nơi chính mình.*

Cuối cùng Arceli cũng lập gia đình với một người đàn ông học thức. Trở thành vợ rồi làm mẹ, bà Arceli chỉ thui-thủi ở nhà một mình lo việc nội trợ. Bà hiến trọn cuộc đời để lo cho chồng cho con. Nhưng rồi, sau khi sinh hạ đứa con thứ tư, chồng bà bỗng

tàn nhẫn ra đi theo tiếng gọi của con tim, bỏ rơi bà với đàn con nheo nhóc 4 đứa! Từ đó, bà Arceli tự thề hứa:

- *Bằng mọi giá, mình sẽ lo cho con cái học hành đến nơi đến chốn để sau này chúng có thể sống tự lập.*

Sau thời gian dài tiết kiệm, bà Arceli mua được một cái máy may. Từ đó bà cặm cụi ngày đêm bên máy may. Với đôi tay khéo léo và với tính tình kiên nhẫn, bà Arceli may hàng trăm bộ đồ đồng phục cho học sinh. Ngồi may nhiều khiến đôi mắt bà suy yếu và cái lưng nhức mỏi nhưng bà Arceli vẫn kiên trung với công việc. Vì đó là cơm bánh nuôi sống gia đình, và biết đâu, bà sẽ thực hiện giấc mơ:

- **Biết đọc và biết viết!**

Dầu cổ găng vượt mức, đôi khi bà Arceli cũng phải lâm vào tình cảnh túng thiếu. Chẳng hạn vào những lúc đồ may ít ỏi, khách hàng không chịu trả tiền công hay một trong 4 đứa con lâm trọng bệnh. Vào những lúc ấy, bà bị bắt buộc phải vay tiền. Nhưng vô phúc thay, bà rơi nhảm những tên "cho vay ăn lời cắt cổ". Họ lợi dụng dân nghèo thất học, làm giàu trên mồ hôi nước mắt của kẻ khác!

Một khi đã mượn tiền của những tên "cho vay cắt cổ" này, bà Arceli như rơi đúng trùng nô lệ. Bà cứ phải mượn tiền hoài, và như thế cũng có nghĩa là bà không bao giờ trả hết tiền nợ cũng như tiền lời. Cuộc sống trở thành một "ác mộng"!

May mắn thay trong cùng thời gian này, giáo xứ Chúa Chăn Lành có chương trình thành lập Ủy Ban Tiết Kiệm. Tất cả các gia đình nghèo trong giáo xứ được mời gọi hàng tuần đem tiền để dành góp chung lại. Họ chỉ phải đóng 50 pesos. Bù lại, họ sẽ nhận được tiền lời định kỳ tùy theo số tiền đóng góp. Ngoài ra, bất cứ lúc nào cần, họ cũng có thể mượn tiền nơi Quỹ Tiết Kiệm của giáo xứ. Nhờ thế, các gia đình nghèo tránh được thảm cảnh rơi vào tay các tên cho vay ăn lời cắt cổ. Chương trình của giáo xứ được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng, đa số là các Bà Mẹ Công Giáo. Bà Arceli sung sướng trở nên thành viên của Quỹ Tiết Kiệm.

Ủy Ban Tiết Kiệm của giáo xứ muốn giáo dục người dân biết cách thức để dành tiền và lợi ích của việc để dành này. Ngoài ra, Ủy Ban cũng muốn khơi động sự hợp tác của các thành viên Quỹ Tiết Kiệm. Ủy Ban tìm kiếm các người thiện nguyện để hàng tuần đi góp tiền nơi các thành viên và đưa về trụ sở. Các thiện nguyện viên có nhiệm vụ ghi rõ ràng tên tuổi và số tiền đóng góp. Bà Arceli ghi tên làm nhân viên thiện nguyện. Với công tác mới mẻ này, bà cảm thấy bớt cô đơn và hăng say tham dự các sinh hoạt chung của giáo xứ.

Quỹ Tiết Kiệm lớn mạnh và phát triển nhanh chóng. Từ đây, tổ chức hành chánh đòi hỏi phải có cơ cấu hẳn hoi. Nhưng văn bản chính thức phải được viết và phổ biến bằng tiếng Anh. Sự kiện này đòi hỏi các thành viên và các nhân viên thiện nguyện phải biết đọc và viết tiếng Anh. Đây cũng là giấc mơ ấp ủ từ hàng mấy chục năm qua nơi con tim bà Arceli. Bà bắt tay ngay vào việc. Bà nhờ các con dạy bà đọc và viết. Bà Arceli miệt mài học tập. Chẳng bao lâu bà có thể đọc được Kinh Thánh. Rồi bà đọc thêm nguyệt san quốc tế Reader's Digest ấn bản Anh ngữ. Bà Arceli như khám phá ra một chân trời mới, một thế giới mới.

Lòng hăng say dẫn thân thi hành công tác xã hội đi kèm lời cầu nguyện mỗi ngày đã đưa bà Arceli đến chỗ thực hiện giấc mơ

nghìn vàng:

- *Biết đọc và biết viết tiếng Anh.*

Để tỏ lòng tri ân, bà Arceli sẵn sàng nhận mọi công tác trao phó. Bà trở thành Thủ Quỹ. Những con số và sổ sách ngày xưa làm bà khiếp sợ thì giờ đây trở thành phương thế giúp đỡ người khác. Bà Arceli cảm động nói:

- Cuộc đời tôi hoàn toàn biến đổi. THIÊN CHÚA, Đấng mà tôi luôn luôn trọn lòng tín thác, đã soi sáng hướng dẫn và trao ban cho tôi niềm tự tin. Mặc dù nghèo nàn và kém cỏi, tôi vẫn cảm thấy mình được phát triển. Suốt đời tôi cao rao cảm tạ lòng Nhân Lành bao la của THIÊN CHÚA.

... "Nguyện Chúa Trời đủ thương và chúc phúc, xin tỏa ánh tôn nhan rạng ngời trên chúng con, cho cả hoàn cầu biết đường lối Chúa, và muôn nước biết ơn cứu độ của Ngài. Ước gì chư dân cảm tạ Ngài, lạy THIÊN CHÚA, chư dân phải đồng thanh cảm tạ Ngài! Ước gì muôn nước reo hò mừng rỡ, vì Chúa cai trị cả hoàn cầu theo lẽ công minh. Người cai trị muôn nước theo đường chính trực và lãnh đạo muôn dân trên mặt đất này. Ước gì chư dân cảm tạ Ngài, lạy THIÊN CHÚA, chư dân phải đồng thanh cảm tạ Ngài. Đất đã sinh ra mùa màng hoa trái: Chúa Trời, Chúa chúng ta, đã ban phúc lộc. Nguyện Chúa Trời ban phúc lộc cho ta! Ước chi toàn cõi đất kính sợ Người!" (Thánh Vịnh 67(66)).

("Chronica CICM", Bulletin mensuel, n.4, Mai/2003, trang 105-108)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt